

Sov, mit barn, sov længe

Sov, mit barn, sov længe,
jeg rører vuggens gænge,
vifter fluen fra din kind,
kalder drømmen til dit sind,
sov, mit barn, sov længe!

Frodig som en ranke
du vokser for min tanke,
vokser fra din moders arm
ud i verdens vilde larm,
frodig som en ranke.

Glem dog ej din vugge
og ej din moders sukke!
Vokser du fra barnekår,
glem dog ej dit fadervor,
glem dog ej din vugge.

Lykkens roser røde
kun mellem torne gløde;
tornen tager jeg for mig,
rosen gemmer jeg til dig,
lykkens roser røde!

Vågn med smil om munden
og fro som fugl i lunden!
Reden din er lun og blød:
moderfavn og moderskød. –
Vågn med smil om munden!

Chr. Richardt

Nu lukker sig mit øje

Nu lukker sig mit øje,
o, fader i det høje,
i varetægt mig tag!
Fra synd og sorg og fare
din engel mig bevare,
som ledet har min fod i dag

Efter tysk

Jeg vil tælle stjernerne

Jeg vil tælle stjernerne,
nu hvor der er fred.
Men det er så svært at få
alle sammen med.

Jeg må bruge fingrene
for at tælle dem.
Men på Oles lille hånd
er der bare fem.

Fem og fem er bare ti.
Af med sko og sok!
Jeg må tælle mine tæer,
hvis jeg skal få nok.

Der er ikke nok endnu.
Tusind stjerner blåner.
Det var meget nemmere,
hvis jeg talte måner.

Halldan Rasmussen

Visselul, mit lille barn

Visselul, mit lille barn!
Mo'er sidder og vinder garn,
fa'er går på Langebro,
køber barnet nye sko,
nye sko med spænder, –
så sover barnet længer.

Ukendt forfatter

den lille Ole

Den lille Ole med paraplyen
ham kender alle småfolk i byen;
hver lille pige, hver lille dreng
han genner skælmsk i sin lille seng.

Dog vil han først paraplyen brede
og uskylds hygge om lejet sprede;
så vil i drømme den lille fyr
fortælle dejlige eventyr.

Han kan fortælle om stjerner klare,
om himlens hellige engleskare;
og om den yndige, milde fe,
som alle børn vil så gerne se.

Og har om dagen de artig været
og kærligt fader og moder æret;
da kan så glade til sengs de gå
og drømme sødt om Guds engle små.

Peter Lemche

NU SOVER HØNEN

Nu sover hønen på sin pind
og svalen i sin rede.
Nu sover barnet stille ind
på pudens hvide sky.
Nu tier alle fuglenæb,
og stjerner står så spæde
som nålesting af silkegarn
på himlens paraply.

Halfdan Rasmussen

Hist, hvor vejen slår en bugt

Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt –
hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt,
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden gør, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

I den røde aftensol
siddet moder i sin stol –
i den røde aftensol
siddet moder i sin stol,
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

Katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg –
katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg,
barsk han den med poten slår
og igen som hofmand står,
moder klapper barnets kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de engle smukke
i sin lille, pæne vugge.

H. C. Andersen

Godnat, min lille abekat

Godnat, min lille abekat, nu er din dag forbi.
Godnat, nu skal du sove lidt og lukke øjne i.
Vi leger, at vi svæver mellem junglens høje træer.
Nu rejser vi af sted på vores drømmefærd.
Sover du – sover du – sover du nu?

Godnat, min lille rumraket, min store himmelseng.
Nu styrer vi mod stjernerne, vi er der ingen læng'.
Så møder vi min moder, for jeg ved, hun findes der.
Nu flyver vi af sted på vores himmelfærd.
Sover du – sover du – sover du nu?

Sebastian. Fra teaterforestillingen "Pippi", frit efter Astrid Lindgren.
Også kendt som "Pippis godnatsang". Copyright © 1999 Edition Wilhelm Hansen.
Trykt med tilladelse.

Mæh, si'r det lille lam

Mæh, si'r det lille lam,
mor, jeg fryser, jeg vil hjem!
Mæh, si'r det store får,
vent, til aftenklokken slår,
så skal du nok komme hjem, mæ!

Rap, siger ænderne små,
nu skal det lystigt hjemad gå.
Sove vi skal, til sol står op,
så skal i vandet vi pjaske vor krop.
Rap, siger ænderne små, rap!

Mjav, si'r den lille kat,
nu vil jeg sove så sødt i nat.
I morgen skal vi lege igen,
for jeg vil helst lege dagen hen.
Mjav, si'r den lille kat, mjav!

Prrr, si'r den gamle hest,
jeg vil trække, som jeg kan bedst.
Gid jeg stod i den varme stald
og hørte i dag ej flere knald.
Prrr, si'r den gamle hest, prrr!

Vov, si'r den store hund,
våge må jeg endnu en stund,
fare om og passe på,
at de trygt til ro kan gå.
Vov, si'r den store hund, vov!

Ukendt forfatter

Stille nu, hører du

Joh. Ring. Trykt med tilladelse af Edition
Wilhelm Hansen A/S, København

Stille nu! Hører du,
aftenklokken ringer!
Solen sank, stor og blank,
natten stilhed bringer.

Mand bag plov, fugl i skov
søger hjem til senge.
Nu god nat! Sov, min skat,
sov nu sødt og længe.

DONG
DONG
DONG
DONG
DONG
DONG
DONG

Lille Poul ser ud på solen

Lille Poul ser ud på solen,
mens den synker over eng,
synker selv i søvn i stolen,
da ta'r mor sin lille dreng,
klæ'r ham,
bæ'r ham
op ad trappen og i seng.

Og han sover med det samme.
Han har rigt'nok også slidt,
bygget huse, gravet damme,
malet mænd på fars stakit,
leget –
meget –
gemt sig bort og råbt tittit!

Og hvad lille Poul har døjet!
– brækket halen på sin ko,
få't en myre ind i øjet
og få't vand i sine sko –
trallet –
faldet –
han kan nok ha' brug for ro.

Og han drømmer, så han sukker
med en finger i sin mund,
og så ler han, så han klukker,
når han drømmer om sin hund.
Stille –
stille –
mor smiler til hans blund.

Harald Bergstedt

